nec in cor hominis aſcendit quan
ta ſunt gaudia que preparauit deꝰ
diligentibus ſe. Ideo dicit ihere
mias. a. a. a. domine deꝰ neſcio lo
qui. Quia ibi erit iocundiſſima vi
ſio in facie ſacre trinitatis que fa
cies illuſtrat totũ celũ. Ideo nõ in
diget neq; ſole neq; luna. In quã
faciem deſiderant angeli pſpicere.
vbi hõ videt oĩa tamq̃ in ſpeculo
pterita preſentia et futura. Ergo a
primo. Secũdo. a ꝓpter ſocietatem
delectabilem vbi angeli et omnes
electi vt fratres habitant in vnum
Vñ pſ. Ecce q̃ bonũ et q̃ iocundũ
habitare fratres in vnũ. Tercio. a
dñe deꝰ ꝓpter gaudium ſine dolore
Vnde iohannes in apocalipſi. Et
abſterget deus omnem lacrimã
ab oculis eorũ. Et yſayas. Gaudi
um et leticia erit ſup caput eius
Ergo a domine deꝰ. Et ſic patet de
loco eterno vbi eterna eſt gloria
Ergo q̄ ad thema. Da huic locum
glorie qui fuit bonꝰ in loco huius
mũdi et ſe humiliauit. Et da huic
locũ inferni qui ſe in hoc loco exal
tauit etc.

Dñica. xviij.
Sermo. lix.

Diliges dominũ deum tuũ
ex toto corde tuo. Mathei vi
ceſimo ſecũdo. Nota q̄ cor
humanũ nõ pt ab amore natura
li quieſcere: aut diligit terrena aut
celeſtia. Si diligit terrena: tũc cor
te cõparatur terre. Nam terra ẽ fri
gida et põderoſa. ita talis hõis cor
ẽ ponderoſũ et tardũ ad oĩa bona
et frigidũ. Vnde luce. viij. Quoni
am ſupabũdauit iniquitas refri
geſcit caritas multorũ. Et ſi cor hu
manum ẽ in dilectione occupatũ
circa celeſtia. tũc cõparat̃ padiſo.
q2 padiſus ẽ locus altior q̃ terra.
et ꝓpter hoc diluuium terre non in
trauit paradiſũ. Item de paradiſo
exeũt quatuor flumina. Ita de cor
de diligenti celeſtia et ſpiritualia.
q2 diligit deum. diligit proximum
diligit parentes. diligit amicos.
et diligit propter deum inimicos
Vt autẽ vnuſquiſq; preponat di
lectionem dei. et poſtponat dilecti
onem terrenorum dicit dñs in euã
gelio qd modo ſequit̃. Euangelium.
Acceſſerunt ad ihesum phariſei
et interrogauerunt eum. ſ. vnus
legis doctor tẽptãs eũ dicẽs. Magi
ſter quod ẽ mandatũ magnũ in
lege. Ait illi ihs. Diliges dñm deũ
tuũ ex toto corde tuo et ex tota mẽ
te tua et ex tota aĩa tua. hoc ẽ maxi
mũ et primũ mandatũ. Secdm aũt
ſimile eſt huic. Diliges proximum
tuũ ſicut teipſũ. In hiis duobꝰ man
datis vniũſa lex pendet et ꝓphe. Cõ
gregatis populis interrogauit e
os ihs. Quid vobis videt̃ de xpo
cuiꝰ filiꝰ ẽ. Dicũt ei dauid. Ait eis
ihs. Si filiꝰ dauid ẽ quõ dauid in
ſpũ vocat eum dñm cũ nõ ſit ex le
ge q̄ pater vocet filiũ ſuũ dñm di
cẽs in pſ. Dixit dñs dño meo ſede

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a dextris meis. Donec ponã inimi
cos tuos ſcabellũ pedũ tuorũ. vñ do
nec primẽ dyabolũ ptãte ſua quã
hȝ in mundo Dauid vocat eũ dñʒ
quõ filiꝰ ẽ. Et nemo poterãt ei rñde
re verbũ neqȝ auſus fuit quiſqȝ ex
illa die ĩterrogare eũ. Et ſic patet
euãgeliũ. Quo ad thẽa Diliges de
um tuũ Debemꝰ autẽ diligere deũ
iiij. q̃tuor modis viȝ fortiter. ſapiẽ
ter. ardẽter. ꝯſtanter. Primo dico ꝙ
debeꝰ deũ diligẽ fortiter Vñ dr aĩa
deuota in cañ. Fortis ẽ vt mors di
lectio. qꝛ ſic morti nullꝰ põt reſiſtẽ
nec eũ ſupare Vñ dic̃ apl̃s ad ro
mãos Quis nos ſepabit a caritate
dei. Scio ꝙ neqȝ vita neqȝ mors. Hõ
eĩ dr fortis ĩ mũdo. q̃ de fortiſſimo
hoſte triũphat ꝓpter euȝ quẽ dili
git ſic dauid q̃ puḡuit cõtra goli
am ⁊ vicit eũ ſic patet .i. regũ. Itẽ
hõ dr fortis ĩ mũdo cui nichil ẽ dif
ficile ꝓpter eũ quẽ amat vt patet
de raptoribꝰ ⁊ de militibꝰ. q̃ ꝓpter
ſuos dños ſe exponũt periculo
mortis Ita hõ dr fortis ĩ ſpũalibꝰ
q̃ ſp ẽ patus ĩ ſeruicio dei. Vñ dic̃
ꝓhã ſeu poeta Amor vicit oĩa Itẽ
hõ dr fortis q̃ ẽ ligatus vinculis
fortiſſimis ⁊ ꝓpter euȝ quẽ diligit
diſrumpit oĩa vincula vtȝ ĩ figuã
de ſãpſone. Sampſõ fortiſſimus
ligatus vinculis fortiſſimis ab ini
micis ⁊ irruit in eũ ſpiritꝰ fortitu
dinis ⁊ diſrupit vincula ⁊ multos
inimicos occidit in agro Ita ſpiri
tualiter exiſtẽs in pccĩs mortalibꝰ
in tenebris ſedet ligatꝰ vinculis
fortitudinis peccatorȝ Vnde in pš.
Funes peccatorũ circũplexi ſunt
me. Sȝ cũ diligit dominũ deũ ſuũ
ex toto corde ſuo. tũc irruit in euȝ
ſpiritꝰ fortitudinis et abſoluit et
frãgit p ꝯtricõem ⁊ ꝯfeſſionẽ oĩa
vincula pctõꝝ ſuorũ. Et tũc põt
bene dicẽ illud pš. Diſrupiſti vin
cula mea dñe: et tibi ſacrificabo ho
ſtiã laudis. Item hõ talis bene pt
dici fortis q̃ aliq̃d tenet ita fortiẽ
ꝙ nemo p̃t de manu eiꝰ redimere
Ita ſpiritualiter talis hõ bene p̃t
dici fortis q̃ tenet amorẽ dei v̄tuti
bus adherentibꝰ deo Vnde in pš.
Mihi adherẽ deo bonũ ẽ. Et ſic pꝛ
p̃mũ. Secũdo dico ꝙ debemꝰ diligẽ
deũ ſapiẽter vt in eiꝰ amore ſp vi
uamus. Nã exiſtẽs in amore ẽ q̃ſi
mortis ymago vt dic̃ ioħes ĩ cañ.
Tranſlati ſumꝰ de morte ad vitaȝ
qm̃ deũ diligimꝰ Et q̃ nõ diligit de
um manet in morte Si eñ deũ dili
gere volumꝰ ſapiẽter neceſſe ẽ vt
ipſũ cognoſcamꝰ Quia dic̃ augꝰ.
Nullum amatum poteſt diligi ni
ſi ſit cognitũ. et diligat̃ ſub ratio
ne ſapientie Quanto eñ res nobi
lior tanto magis diligit̃. vt patet
de auro ⁊ argento. Et qꝛ deus ipſe
ẽ ſummũ bonũ. ergo debet magis
diligi. Sed qꝛ ſunt aliq̃ qui ſtulte
faciunt qꝛ diligũt vilia ⁊ nobilia
ꝯtemnũt. Vt pȝ ĩ figura ĩ ſcolaſti
cis hyſtorijs de puero moyſi. Er
go cũ eẽt triũ annorũ ſtabat ãte
menſã pharaonis ⁊ pharao acce
pit coronã de capite et poſuit ſup

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

caput pueri ⁊ puer ꝓiecit ad ter
ram coronā nobilē ⁊ oēs dixerūt
Stulticia ſua ē Jta multi ſūt i hoc
mūdo quibꝰ aurea corona in capi
pite ponit̄ qn̄ dilectio dei imprimi
tur i baptiſmo ꝑ fidē. Sȝ qn̄ trāſi
ſitoria magis diligit ꝙ bonū eter
nū coronā de capite ꝓiecit i terraȝ
Vn̄ ꝯquerit̄ treñ. Cecidit corona
capitis nr̄i ve nobꝭ ꝙ peccauiꝰ Jſti
diligūt deū ſapiēter q̄ refert grēs
deo: eo ꝙ nos cū nihil eſſemus de
nihilo nos creauit ad ymaginē ȝ
⁊ ſimilitudinē ſuam. vtȝ in geneſi
p̄mo Creauit deus hoiem ad yma
ginē ſuā Creauit etiā hoieȝ valde
nobilē quo ad corpꝰ ⁊ etiā q̄ ad a
nimā. Vnde in pſ̄. Lauda anima
mea dominū. Eciā deum diligunt
ſapiēter. ꝙ recolūt bn̄ficiū redēp
cōis. Vnde iohānes in apocalipſi
Qui dilexit nos ⁊ lauit nos i ſan
guine ſuo a pccīs nr̄is. Qui ꝓ ali
ōntrat morte merito diligit eum
Jta fecit xp̄e nobis Maiorem cari
tatē nemo hȝ vt aīaȝ ſuam ponat
quis ꝓ amicis ſuis Etiam ille deū
diligit ſapiēter q̄ refert grates ꝓ
miſterio creaturarū Nā deus oēs
creaturas ad miſteriū hoim depu
tauit. Vnde augꝰ. in libro de ꝯfeſ
ſione Celum ⁊ mare ⁊ oia q̄ in eis
ſūt vndiqȝ dicūt mihi vt diligā te
dn̄e Videmꝰ nāqȝ lunā ſolē ⁊ ſtel
las ꝙ ſeruiant hoi. Et terra ꝓfert
fructuȝ ad indigēciam hois. Et ſic
pȝ ſecūdū. Tercio dico ꝙ debemꝰ
deū diligere ardēter. et talis ardor

accendit̄ p deuotāȝ de deo medita
cōeȝ Vn̄ pſ̄. Et in meditacōe mea
exardeſcit ignis Pro iſta feruēte
dilectiōe petiuit augꝰ in libro con
feſſionū dicēs O amor q̄ ſp ardes
⁊ nūꝙ extīgueris accēde cor meū
et illumina ſēſus meos vt deū ſup
oīa diligā Dilectio vera ꝯparatur
igni ſm ſentenciā ſaluatoris Lu
ce. viij. Jgnē veni mittere i terrā .i.
caritatē. Jgnis eī naturalꝭ ē leuis
materia: idō ad ſūma ſe eleuat Jta
cor deuȝ diligēs ſup celeſtia medi
tat̄ Vn̄ aplꝰs Nrā ꝯuſacō ē i celis
Jgnis nālis groſſam materiaȝ in
ſubtileȝ vertit. Jta ignis vere dile
ctionis oia tranſitoria i celeſtia ⁊
eterna mutat Jtē ignis naturalis
accēdit ⁊ calefacit frigida: ita vere
dilectionis ignis. cor frigidū cale
facit ad dilectionē dei Jtem ignis
naturalꝭ illuminat: ita ignis diui
ne dilectionis illuminat rationeȝ
hois vt deuȝ diligat ⁊ cognoſcat.
De iſto igne nāli legimꝰ figuram
in leuiti. viij. Dixit dn̄s ad moyſē
Jgnis i altari meo ſemp ardebit
quē ſacdos nutriet ſbiciēs ligna
Et ideo igne ipleuerunt turibula
aurea ⁊ dicebat̄ ignis viuꝰ ꝙ nū
ꝙ extīguebat̄. ꝙ dabat̄ ꝓ ſacrifi
cio. Jta ſpūaliter in altari cordis
debet ſemp ardere ignis diuini a
moris. quē ſacdos debet nutrire p̄
dicacōnibꝰ ligna ſubiciens dn̄ice
paſſionis xp̄i vt cogitet quantuȝ
deꝰ hoieȝ dilexit ⁊ ſic implet̄ thuri
bulū aureū qn̄ memoria ardet in

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

deuota oĩoe. Et ſic patet tertiū. ꝙ
deū debe⁹ diligere ardẽter. Quarto
ꝙ debe⁹ deū ↄſtãter diligere. Naꝫ
ſūt mĩcõſtãtes ĩ dilectiõe q̃ hodie
diligūt opa bõ. ꝛ faciunt ea ĩ diui
no amore ſꝫ cras odiūt. mala ꝑpe
trãdo. Sꝫ deū diligit aĩa deuota ĩn
cañ. Rogo vos filie ihr̃lm ꝛ ãgeli
dei cū veneitis ad deū mea opa bõ
preſẽtando dicite ei ꝙ amore lan
gueo ex ↄſtãti dilectiõe. Sic ei hõ
ẽ ĩn ↄſtanti dilectiõe. ꝛ nõ p̃t h̃re
quẽ diligit languet ex amoꝛẽ. Jta
ſpiritualiꝰ hõ languet ex deſiderio
eterne vite. Cõpat̃ ei vera dilectio
dei lãguori corꝑali ꝑpter q̃tuor. Pri
mo ꝑpter guſtū: ꝙ qñ hõ lãguet
nõ ſapiūt ſibi cibaria. Jta hoĩ di
ligẽti deū ↄſtãter nõ ſapiūt carlia
aug⁹. Diligẽti aĩe deſipit oĩs caro.
Secũdo ꝑpter eūſionẽ oculoruꝫ ꝙ
qñ hõ lãguet ꝛ vidꝫ haſtiludia ꝛ
coreas auūt oculos ꝛ abhorret ta
lia vidẽ. Jtẽ hõ deū diligẽs abhor
ret oĩa trãſitoria ꝛ vana. Vnde di
cebat apl̃s ad galath. Crucifix⁹
eſt m̃ mund⁹ ꝛ ego mundo. Jtem
greg̃. Vileſcūt aĩe oĩa que haben
tur ĩ terris. Tercio ꝙ oĩa ſunt hoĩ
lãguẽti amara. Jta lãguor ſpũal̃
facit hoĩ amara oĩa pccã nõ ſoluꝫ
ſua: ſꝫ et̃ aliena. Vñ paul⁹ poſtꝙ̃
deū ↄſtãter dilexit ex tota aĩa dix
it ad rõnos. Triſticia ẽ mihi mag̃
et ↄtinu⁹ dolor ĩn corde meo. vt q̃c
q̃d audio malū de ꝑximo l̃ video.
Quarto languor natural̃ cotidie
ẽ deſiderio videi ĩ amore quẽ corde
diligit. Vñ aĩa ĩ cañ. Sub vmbra
illi⁹ ſedi quẽ deſideraui. Jta aĩa c⁹
libꝫ fidel̃ q̃ ẽ ĩ amore dei ↄtinua nõ
reqũeſcit donec videat deū facie ad
faciẽ. Vnde dauid in pſ̃. dicit. Si
tiuit aĩa mea ad deū fontẽ viuum
ꝛ nõ reqũeſcam vt qñ veniã ꝛ appa
rebo ante facieꝫ dei mei. Tũc talis
in amore cordis copulat̃ ꝛ inebri
at̃ ꝛ delectat̃ ꝛ quietat̃ ſic amãs cū
amato. Vnde iohes. De⁹ caritas ẽ
et qui manet ĩ caritate in deo ma
net ꝛ de⁹ in eo. Jnebriat̃ tal̃ aĩa ĩ
amore dei. Vnde aĩa deuota in can
ticis. Jntroduxit me rex in cellaꝫ
vinariã. ordinauit in me caritatẽ.
Jtẽ q̃etat̃ vt nullã aliã creaturaꝫ
q̃rat niſi ſolū deū. Vnde aug⁹ ſup
geneſi. Vna ẽ vict⁹ ibi amare q̃d
videas h̃re q̃d amas ꝛ amatū et̃
naliter ĩ trãq̃llitate poſſidẽ. Ergo
quo ad thẽa. Dilige dñm deuꝫ tuū
ex toto corde tuo fortiter ſapiẽter
ardẽter ꝛ conſtanter

Dñica. xix. Sermo. lx.

Cõfide fili mi remittūt̃ tibi
pccã tua. Math. xi. Nota
ãte pccm̃ geneã cõ huma
na habuit. iiij. bonas vtilitates. p̃
ma fuit libertas. Nã libertas p̃ua
let auro. ſꝫ illam p⁹ pccm̃ amiſita
facta ẽ quaſi filia captiua. Q̃d ↄq̃
ritur ĩ trenõ. Captiua filia ſy
on: ſolu e vincula colli tui. Secun
da fuit pulchritudo. Vnde de ea
dicebatur ſapiencie. Q̃ꝫ pulchra
es et q̃m decora ſtatura tua. Aſſi
mulata eſt palme ꝛ illam amiſit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf